

CCR explica de ce este constituționala legea de restructurare a ANRE, ASF și ANCOM

Curtea Constituțională a respins, miercuri, cu unanimitate de voturi, obiecția de neconstituționalitate formulată de senatori de la AUR, POT și S.O.S. România, în legătura cu legea asumată de Guvern privind restructurarea și eficientizarea activității ANRE, ASF și ANCOM, argumentând ca legiuitorul are competența de a stabili măsuri legislative referitoare la reducerea numărului de posturi și la reducerea nivelului salariilor de baza sau indemnizațiilor personalului unor autorități administrative autonome.

CCR susține, într-un comunicat de presă, că a respins ca neîntemeiată obiecția de neconstituționalitate formulată de cele trei partide și a constatat că dispozițiile Legii privind eficientizarea activității unor autorități administrative autonome, în ansamblul său, precum și ale art.1 alin.(1)-(8) și ale art.2 alin.(1), (2) și (6) din aceasta, sunt constituționale.

'Curtea Constituțională a stabilit că Guvernul și-a angajat răspunderea asupra Legii sus-menționate cu respectarea art.114 din Constituție, întrucât a reglementat eficientizarea activității Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), Autorității de Supraveghere Financiară (denumită în continuare ASF) și Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) și a justificat atât urgența, cât și necesitatea adoptării legii. De asemenea, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul are competența de a stabili măsuri legislative referitoare la reducerea numărului de posturi și la reducerea nivelului salariilor de baza și/sau indemnizațiilor personalului unor autorități administrative autonome, iar prevederile care stabilesc aceste măsuri sunt constituționale [art.1 alin.(3) și (5), art.16 alin.(1), art.41, art.53 și art.117 alin.(3) din Constituție]', declară judecătorii constituționali.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, care au privit condițiile în care poate fi angajată răspunderea Guvernului și lipsa unei motivări reale în expunerea de motive a legii, Curtea a constatat că:

* angajarea răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra unui proiect de lege este o procedură prevăzută de Constituție (art.114) prin care se da expresie raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern și se realizează atât controlul parlamentar, cât și actul de legiferare în sine;

* urgența și necesitatea adoptării legii au fost justificate de Guvern și au avut în vedere asigurarea sustenabilității financiare a României;

* CCR nu are competența să exercite un control de constituționalitate asupra modului de redactare a expunerii de motive a legii concepute de Guvern.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, CCR a stabilit că:

* urmare a noii organigrame și a aplicării noilor state de funcții, legea criticată a prevăzut ca reîncadrarea personalului pe funcții se face prin act administrativ emis de conducătorul autorității autonome. Or, controlul acestor acte administrative nu intra în sfera de atribuții ale Curții Constituționale [art.1 alin.(3) și (5)];

* pretinsa neclaritate a sintagmei 'o grila de salarizare care să prevadă o reducere de 30% a nivelului salariilor de baza și/sau indemnizațiilor personalului în statele de funcții la data de 1 iulie 2025' vizează chestiuni de interpretare și aplicare a legii, iar nu de constituționalitate [art.1 alin.(3) și (5)];

* personalul ANRE, ASF și ANCOM nu este în aceeași situație juridică - din perspectiva specificului

reglementarii elementelor raportului de munca, în special a salarizării - cu personalul altor autorități administrative autonome [art.16 alin.(1)];

* legiuitorul a instituit atât criterii obiective pe baza cărora se face reorganizarea celor trei autorități administrative autonome, cât și garanții efective pentru personalul afectat de măsurile legislative criticate [art.41 alin.(1) și art.53];

* autonomia ANRE, ASF și ANCOM nu reprezintă un concept absolut, iar activitatea și funcționarea autorităților administrative autonome este stabilită de legiuitorul organic [art.117 alin.(3)].

Decizia este definitivă și general obligatorie.

Argumentele reținute în motivarea soluției pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.